

Jeg kan ikke komme fra, at det, hvorledes man end indretter det, og med al Anerkjendelse af den særdeles Omhyggelighed, hvormed man i Lovudkastet har søgt at bortrydde de Vansteligheeder, der opstaae af de fjerne Afstande, vil i høi Grad være ubekvemt for Befolkningen at skulle henvende sig om den Mængde smaa Forandringer, der idelig og idelig skulle foretages med Hensyn til Sikkerhedsstillelsen, til et fjerntliggende Overformynderi, ikke at tale om, at denne Sendelse af Benter og Kapitaler frem og tilbage er forbunden med ikke libet Besvær, ikke liben Risiko og ikke liben Bekostning. Endelig vil det ogsaa let sees, at man kun da, naar man saaledes indskrænker Overformynderikredsen til et snevrere Omraade, end det er paatænkt, navnlig af Landstthinget, ligesom ogsaa i det nu foreliggende Udcast, vil kunne komme til Forvisning om, at Udlaanene blive fordeelte paa de forskjellige Kredse i det Forhold, hvori de afgive Overformynderimidler. Der er i Udcastets § 7 ganske vist foreskrevet, at de Midler, der udlaanes fra Overformynderierne, skulle fordeles saavidt muligt paa samtlige Amters i Overformynderikredsen i samme Forhold, som der fra hvert indkommer Midler i Overformynderiet, og forholdsvis mellem Land og Kjøbstad, men jeg tvivler meget om, at denne Bestemmelse, selv om den staaer der saaledes, vil blive brugt, og i de Egne, hvor der er Trang til Laan, der vil man bestandig troe, at det ikke gaar rigtig til med Fordelingen. Jeg troer, at man vil udsætte sig for megen Misforstaaelse, og at Fordelingen vil falde høist forskjellig. Til sine Tider vil der i enkelte store Kredse maaskee slet ikke blive Penge til Udlaan, fordi der fra en anden Kreds indkommer saa store Kapitalbeløb, at der, naar Forholdet skal opretholdes, ikke vil blive Noget til hiin Kreds, medens der dog altid i hvilken som helst Amtskreds aarlig vil indkomme Noget til Udlaan. De Beløb, som der overhovedet er Spørgsmaal om at udlaane, ere jo rigtignok ikke meget store, det skal jeg ved Siden heraf gjerne indrømme; det Hele Beløb til Udlaan er antaget aarlig at ville blive 100,000 Rdlr., efter hvad der er oplyst i en Bog, som Forfatteren har været saa velvillig at tilstille Rigsdagens Medlemmer.

Det vil altsaa, forbeholdt paa 21 Amtskreds-kredse, kun udgjøre ca. 5000 Rdlr. aarlig til Udlaan i hver enkelt Amtskreds, men det vil deraf være klart, at der i enkelte Kredse, naar Forholdstallet skal passes, slet ikke vil komme Noget til Udlaan, fordi der tilføelighed af de 100,000 Rdlr. kun er indkommet et saa stort Beløb fra visse Amters, at, dersom Forholdet, som sagt, skal passes, vil der være andre, hvortil der ikke vil blive Noget. Hvad Laanbestyrelserne angaaer, maa jeg være af den Mening, at det vilde være bedre. — det hører med til den Betragtning, hvorefter det forekommer mig, at Amtskreds-Overformynderier ville være helbigere end de større Central-Overformynderier, — om Laanbestyrelserne bleve indrettede amtskredsvis og bleve sammensatte paa den Maade, der er foreslaaet af Landstthinget i forrige Session; dog er jeg af den Mening, at Amtmanden burde være Medlem af Laanbestyrelsen, i Særdeleshed naar der blev Amtskreds-Overformynderier. Det forekommer mig at ville være besynderligt, naar det hele Tilsyn og Ansvar væsentlig lagdes paa Amtskraadet, at da dets Formand ikke skulde være Medlem af Bestyrelsen. Men vil man gaae til en større Centralisation af Overformynderierne, saa forekommer det mig rigtignok, at Laanbestyrelserne maatte sammensættes paa en noget anden Maade, og navnlig da saaledes, at der indenfor det Omraade, hvorfor Overformynderiet blev oprettet, ogsaa i Laanbestyrelserne kom Medlemmer fra Kjøbstæderne, og at de Medlemmer, der skulde repræsentere Kjøbstæderne, ikke udgik fra Valg af en enkelt Kjøbstads Kommunalbestyrelse, men fra Valg af samtlige paagjældende Kjøbstæders Kommunalbestyrelser. Dette hører imidlertid mere til Detailen, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa. Ligeledes er der med Hensyn til en enkelt af Paragraferne, nemlig § 5, nogle Bemærkninger, som jeg troer, der kunde være Anledning til at gjøre; men de ere allerede fremsatte ved Sagens Behandling i Landstthinget forrige Aar, og jeg skal derfor heller ikke opholde mig derved.

Jeg skal, efter hvad jeg saaledes har udtalt, bede det eventuelle Udvalg, der maatte blive nedsat i Sagen, at det maa blive Gjenstand